

Posudek diplomové práce

Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy

Autor práce	Tomáš Nekvinda		
Název práce	Vícejazyčná syntéza řeči		
Rok odevzdání	2020		
Studijní program	Informatika	Studijní obor	Umělá inteligence
Autor posudku	Ondřej Dušek	Role	vedoucí
Pracoviště	Ústav formální a aplikované lingvistiky		

Text posudku:

Shrnutí obsahu Diplomová práce Tomáše Nekvindy se zabývá vícejazyčnou syntézou řeči (TTS), tj. modely založenými na neuronových sítích, které jsou schopny syntetizovat řeč z psaných textů ve více jazycích (jediný natrénovaný model podporuje více jazyků současně). Výzkum v této oblasti má několikerou motivaci:

- možnost natrénovat stabilní model syntézy řeči i v případě, že pro daný jazyk není dostatek trénovacích dat (použití dat z několika jazyků současně),
- možnost syntetizovat řeč shodným hlasem ve více jazycích (např. pro konzistenci prezentace firmy v mezinárodním kontextu),
- syntézu řeči přepínající mezi jazyky v rámci jedné věty (code-switching) – to je důležité v případech, kdy se v jednojazyčném textu vyskytují místní názvy a osobní jména z cizích jazyků, např. u syntézy navigačních pokynů nebo čtení zpravodajství.

Neuronové modely v posledních letech výrazně zlepšily kvalitu výstupu TTS a v podstatě vůbec otevřely možnost trénování vícejazyčných modelů bez nutnosti použití nahrávek téhož bilingvního mluvčího. Oblast vícejazyčné syntézy však dosud nebyla velmi dobře prozkoumána, dosavadní vícejazyčné systémy používaly typicky max. 2-3 jazyky a vyžadovaly velké množství trénovacích dat ve všech jazycích.

Experimenty v této diplomové práci jsou založeny na state-of-the-art neuronovém modelu TTS Tacotron 2, který ale autor pro účely vícejazyčné syntézy velmi výrazně upravil. Tacotron 2 je založen na architektuře typu enkodér-dekodér, kde obě tyto komponenty pracují nad daty sekvenčně. Protože sekvenční střídání více enkodérů pro jednotlivé jazyky by bylo nepraktické a neefektivní, nahradil autor rekurentní síť v enkodéru konvolučními, které dovolují paralelní zpracování. Největší inovací je použití meta-learningu – model má speciální komponentu, která se učí upravovat parametry enkodéru v závislosti na vstupním jazyce (tj. část parametrů neuronové sítě je generovaná jinou částí sítě). To umožňuje nalézt kompromis mezi shodnými parametry enkodéru pro všechny jazyky a zcela oddělenými enkodéry. Pro větší stabilitu trénování autor zavedl použití dávek dat zahrnujících všechny vstupní jazyky najednou. Aby model zvládl code-switching a dovedl udržet stejný hlas i při změně jazyka uprostřed věty, zahrnuje nová architektura i embeddingy řečníků (pro odlišení vlastností různých řečníků v trénovacích datech) a adversariální klasifikátor řečníka (model se trénuje tak, aby klasifikátor nepoznal, který řečník mluví).

Autor pro své experimenty připravil trénovací datové sady vhodné pro natrénování modelu TTS na 10 jazycích a pro code-switching v 5 jazycích (zde je potřeba více mluvčích pro každý jazyk, což nebylo ve všech

jazyčích k dispozici). Použil k tomu existující sadu CSS10 (s jedním mluvčím pro 10 jazyků) a část dat z projektu Mozilla CommonVoice, přičemž oba zdroje částečně automaticky a částečně ručně profiltroval. Zejména u dat CommonVoice toto znamenalo velké množství práce, protože původní data jsou určena zejména k trénování systémů rozpoznávání řeči a obsahují velké množství šumu.

Svoji architekturu autor extenzivně vyhodnocuje ve srovnání s několika silnými baseline modely – originální architekturou Tacotron 2 (natrénovanou pro každý jazyk zvlášť) a dvěma variantami nově navrženého modelu, které neobsahují meta-learning – jedna používá separátní enkodéry pro každý jazyk, druhá jeden sdílený enkodér se shodnými parametry pro všechny jazyky.

V prvním experimentu se testuje samotná schopnost natrénování a stabilita při použití dat z více jazyků – zde jako hlavní metrika slouží chybovost na úrovni znaků (character error rate, CER), kde jsou výsledky syntézy dále zpracovány externím rozpoznávačem řeči a kontroluje se, zda modely jsou schopny správně vyslovit vstupní text. Jedná se o aproximaci omezenou kvalitou dostupného rozpoznávače, ale pro vyhodnocení modelů určitě postačuje. Evaluaci pomocí CER doplňuje i metrika mel cepstral distortion, která porovnává vygenerované spektrogramy s referenčními lidskými nahrávkami. Autorem navržený meta-learningový model na většině jazyků statisticky významně poráží všechny baseline modely.

Druhý experiment testuje schopnost modelů provádět code-switching (zde jednojazyčný Tacotron 2 použít nelze). Protože tato úloha je pro modely náročnější, je i evaluaci věnováno více pozornosti a používá se subjektivní porovnání modelů ze dvou hledisek – plynulost (stabilita hlasu napříč jazyky) a přesnost (správné vyslovení zadaného textu). Studie se účastnilo 50 informantů nalezených pomocí crowdsourcingu, po 10 rodilých mluvčích každého z 5 testovaných jazyků, přičemž všichni měli dobrou znalost alespoň jednoho z dalších jazyků. Autor jako testovací data pro tuto studii posbíral věty obsahující code-switching z Wikipedie. I zde se meta-learningový způsob ukázal jako výrazně lepší než dvě ostatní varianty modelu, což bylo potvrzeno i statistickými testy a manuální chybovou analýzou.

Text práce obsahuje úvod, 6 číslovaných kapitol a závěr. V úvodu autor stručně vysvětluje cíle práce a shrnuje obsah následujícího výzkumu. 1. kap. je teoretickým úvodem do zpracování signálu a menším slovníčkem pojmů z oblasti hlubokého učení. 2. kap. obsahuje jednak obecný úvod do metod TTS, jednak přehled nejdůležitějších moderních neuronových modelů pro TTS. 3. kap. shrnuje potřebné evaluační metriky používané v další práci. 4. kap. představuje dostupné datasety pro TTS a motivuje další autorovu práci s daty. V 5. kap. najdeme přehled dosavadní práce ve vícejazyčné syntéze řeči, tj. shrnutí dosavadních přístupů ke konkrétnímu řešenému problému. 6. kap. je zdaleka nejdelší a představuje všechnu experimentální práci autora – architekturu nového modelu a způsob trénování, přípravu nových datových sad, experimenty s vícejazyčným trénováním i code-switchingem, jejich evaluaci i diskusi výsledků. Závěrečná kapitola ještě krátce shrnuje dosažené výsledky a zároveň uvádí možnosti rozšíření práce do budoucna.

Průběh prací Autor na tomto tématu pracoval přibližně rok, z toho nejméně posledních 10 měsíců velmi intenzivně. Veškeré experimenty jsme spolu probírali na pravidelných schůzkách. Autor při práci projevoval velmi iniciativní přístup k problému – sám vyhledával a studoval relevantní literaturu a sám přicházel s nejdůležitějšími řešeními, které výrazně vylepšily výsledky práce. Výborně se sám a aktivně vypořádal také s problémem nedostatku trénovacích dat. I samotné psaní textu probíhalo v aktivní diskusi se mnou, celou práci jsme spolu před jejím

odevzdáním detailně probrali. Se spoluprací s autorem jsem nadmíru spokojený.

Hodnocení Po obsahové stránce má práce velmi výrazný vědecký přínos – posouvá současné poznání v oblasti vícejazyčné syntézy řeči. Výsledný model dovoluje trénovat vícejazyčné modely schopné code-switchingu z mnohem menšího množství dat, než bylo dříve zapotřebí, a dosahuje lepších výsledků než předchozí přístupy. Zadání práce bylo beze zbytku splněno; její celkový přínos rozhodně převyšuje nároky kladené na diplomovou práci. Proto jsme také s autorem zkrácenou verzi práce zaslali do recenzního řízení na prestižní mezinárodní konferenci Interspeech. Věřím, že se práce stane základem dalšího výzkumu v oboru, čemuž napomáhá zveřejnění veškerého zdrojového kódu, ukázek výstupů a vyčištěných trénovacích dat na GitHubu i živá demonstrace na platformě Google Colab. Jak jsem zaznamenal z komentářů na GitHubu projektu, kód už začínají používat další vývojáři.

Text práce je psán dobrou angličtinou. Uspořádání do kapitol je sice na první pohled trochu neobvyklé, ale má vnitřní logiku a výborně dovoluje oddělit přehledovou část od originálního přínosu autora. Veškeré moje komentáře jsme už s autorem prodiskutovali před odevzdáním práce, takže k textu nemám žádné výhrady.

Celkově práci velmi silně doporučuji k obhájení, žádné dotazy k obhajobě nemám.

Práci doporučuji k obhajobě.

Práci navrhuji na zvláštní ocenění.

Práce si jednoznačně zaslouží soutěžit o zvláštní ocenění. Jak jsem již napsal v hodnocení, její vědecký přínos je nezpochybnitelný – jedná se o výzkumnou práci, která snese srovnání ve světovém měřítku. Zatím jsem nevybral, do které konkrétní soutěže ji přihlásit, ale chystám se tomu věnovat po obhajobě.

V Praze dne 30. 6. 2020

Podpis: